

[P. N. Petersen (Rølle).]

produktion har sådanne vilkår at arbejde under, at den kan opretholdes.

Noget af det, der falder stærkest i øjnene ved det foreliggende lovforslag, og som også de foregående ærede ordførere har været inde på, er oplysningerne i bemærkningerne om, at en dansk spillefilm skal ses af over 1 million mennesker, hvis den skal kunne fremstilles uden tab. Det er en oplysning, der mere end noget andet illustrerer de vanskeligheder, som dansk filmsproduktion har at kæmpe med. Det var derfor betimeligt, at justitsministeriet for snart 3 år siden nedsatte et udvalg, der bl. a. skulle undersøge mulighederne for at opretholde den danske filmsproduktion; og selvfølgelig skal den opretholdes, da det vil være intet mindre end en falliterklæring, hvis denne produktion blev nødt til at indstille.

Det ses endvidere af bemærkningerne til lovforslaget, at udvalget af 10. januar 1947 har afgivet en foreløbig betænkning, hvoraf fremgår, at der er et flertal, som ønsker, at en fjerdedel af afgiften skal tilfalde producenterne i lighed med, hvad der tilsigtes ved det foreliggende lovforslag, hvorefter det nuværende årlige tilskud på $\frac{1}{2}$ mill. kr. bortfalder, medens et mindretal ønsker, at dette tilskud skal bibeholdes. Det er mig bekendt, at forudsætningerne for udvalgets arbejde har været, at det årlige tilskud skulle bortfalde, og det forudsætter det foreliggende lovforslag formentlig også, selvom jeg har et indtryk af, at der er harper i luften, og at det under den kommende udvalgsbehandling vil gå ind i overvejelserne, om man skal bibeholde denne ordning eller måske yde et tilsvarende beløb på anden måde.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag og håbe, at den danske filmsproduktion kan få bedre vilkår at arbejde under.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg takker de ærede ordførere for deres tilslutning til lovforslaget; i særdeleshed må jeg måske have lov til at takke den højtærede formand, der er steget ned fra sit ophøjede stade for at beskæftige sig med dette anliggende.

Der er ikke ved de ærede ordføreres bemærkninger givet mig anledning til syndelig mange bemærkninger. Et punkt er påpeget af det ærede medlem hr. Steincke, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt den hidtidige mulighed for at yde tilskud, som undervisningsministeriet har haft gennem

den halve million kroner, skal opretholdes under en eller anden form, eller den helt skal bortfalde. Jeg forstår, at det ærede medlem hr. Steincke ønsker, at dette anliggende drøftes i det udvalg, som nu bliver nedsat, og jeg skal derfor undlade på forhånd at tage standpunkt dertil. Jeg har strejft spørgsmålet i min fremsættelsestale i går, og så kan vi jo drøfte det udvalget og mig imellem og se, om det er et anliggende, som vi må tage et eller andet hensyn til. Jeg tør ikke sige, om det ærede medlem hr. H. C. Andersen mente, hvad han sagde, når han var inde på, at vi skulle begrænse importen af amerikanske film. Jeg har indtryk af, at der skulle være en vis mulighed for en rigeligere tilgang af amerikanske film, men mon ikke det ærede medlem hr. H. C. Andersen og jeg kunne enes i det stille, men inderlige håb, at de amerikanske film, vi får her til landet, bliver kvalitetsfilm i noget større udstrækning, end tilfældet er i dette øjeblik. Jeg tror, det ville være en ulykkelig situation, om vi endte med på et så vigtigt kulturområde som filmens at spærre os ude fra påvirkning fra udlandet, når der måtte tillægges denne påvirkning virkelig kulturel værdi. Og jeg tror, filmen for sit vedkommende her har en uhyre mission og en uhyre opgave af i høj grad international karakter, som vi må være opmærksom på.

Det ærede medlem hr. Malchau strejfede ind over grundlovsfilmen. Nu er det vel ikke hensigten — jeg forstod da også, at det ikke var det ærede medlem hr. Malchaus hensigt — at tage nogen debat op om den grundlovsfilm, som for tiden vises, men som tilsyneladende ikke har nogen lang tid for sig i de danske biografteatre; men jeg kan måske få lov til som min opfattelse — jeg så filmen ved premieren — at sige, at den har fået en medfart, som er ikke blot enestående, men også uretfærdig. Det kan med rette siges, at her er tale om en opgave, som i og for sig er uløselig, hvis den skal klares på en virkelig normal filmisk måde. Men på den anden side synes det mig usægtelig, at der i den film, som er blevet resultatet, er så mange værdifulde enkeltheder, at det er ganske urimeligt, at den har fået den medfart, den har. Mere skal jeg ikke sige, for jeg er klar over, at den, der forsøger at inklade sig i en debat med de autoriserede filmkritikere — der jo ikke blot er autoriserede med hensyn til meninger, men også med hensyn til at have pressen fuldt til deres rådighed — er ilde faren. Der er navnlig enkelte filmkritikere, der af princip betragter alle andre menne-